

HOSTINEC Americe

Beseda: České Budějovice 1974

BIGBÍT OBUŠKEM

pořádá:

ústav pro studium
totalitních režimů

25. 6. 2009 v 17 hod.

Siwecova 2

Praha 3

www.ustrcr.cz

Historie českého undergroundu

Projekt si klade za cíl co nejpodrobněji zdokumentovat českou undergroundovou kulturu 70. a 80. let, především jako jev kulturně-historický, ale též sociologický, politický, případně psychologický, jenž měl své předchůdce, příčiny a inspirační zdroje.

Najdete na

<http://www.ustrcr.cz/cs/historie-ceskeho-undergroundu>

ale tím to nekončí

Vaše náměty, vzpomínky, dobové texty, související dokumenty, fotografie, filmy, audio a video záznamy to vše pomůže v práci na projektu (originály po digitalizaci v pořádku vrátíme).

kontakt

frantisek.starek@ustrcr.cz

František Stárek

Ústav pro studium totalitních režimů
Siwecova 2, Praha 3–Žižkov, 130 00

O masakru se nic inteligentního říct nedá.
Kurt Wonnegut jr.

Přijeli jsme
do Budějic
a dál už
nebylo nic

30.3.74

Dana
Němcová

Ivan Jirous

věznice

Nové Sedlo

(Dobový dokument, šířený samizdatově, jehož autorkou je Dana Němcová.)

30. března 1974 se měl v Rudolfově u Českých Budějovic v Československu konat koncert několika rockových skupin, mezi nimi pražské skupiny The Plastic People of the Universe. Tato skupina vznikla na počátku roku 1969, její vystoupení měla značný ohlas mezi mládeží i mezi intelektuály. V souvislosti se změnou kulturní politiky státu v roce 1970 ztratila profesionální statut – především proto, že její členové důsledně odmítali a odmítají jakoukoli změnu své orientace, která nepramení z vnitřních tvůrčích potřeb. Jiné skupiny, které se přizpůsobily – počínaje změnou názvu a přiblížením repertoáru k niveau komerční pop music a konče uhlazením vizáže (na dlouhé vlasy je československý establishment mimořádně alergický) – byly vzaty na milost a mohly dál vystupovat oficiálně. Jiná věc je, že ztratily svou tvář a většina z nich se posléze rozpadla; hudebníci, kteří kdysi na pražské rockové scéně znamenali mnoho, skončili v trapné roli doprovodných hudebníků pro slavné komerční hvězdy pop music.

Již před vynucenými odchodem z oficiálního hudebního dění byly jasné souvislosti, do nichž skupina The Plastic people of the Universe patří: pokud se orientovala na převzatou tvorbu, prezentovala českému publiku ty skupiny, které se neobjevovaly ani na těch nejlépe informovaných diskotékách pražské rockové scény: Thy Velvet Underground a The Fuga (třetí skupina, od níž Plastic People převzali některé skladby, The Mothers of Invention, byla přece jen v té době již pevně zakotvena v obecném povědomí jako nepopiratelná hodnota). V původní tvorbě přinášela jednak přímo texty členů skupiny, jednak zhudebňovala básně předního českého básníka Jiřího Koláře, básně Williama Blakea, Edmonda Spencera aj. V současné době až na výjimky (jako je jedna říkanka z Jatek č. 5 Kurta Vonneguta jr.) našla svého protagonistu v autoru řady básnických sbírek o d pořátku padesátých let do dnešní doby, básníku a filosofovi, který je dnes pro mladé lidi v Československu přímo symbolem neústupnosti a poctivosti uměleckého postoje, odmítajícího jakoukoliv dohodu s establishmentem. Z jeho textu nebylo v ČSSR nikdy nic publikováno a není ani nejmenší naděje, že by kdy bylo. Jejich zhudebnění je nejbezprostřednější formou jejich šíření.

Od doby, kdy skupina The Plastic People of the Universe přestala být oficiálně trpěnou profesionální skupinou, uskutečnila přes mimořádné obtíže řadu vystoupení, ve většině případů na venkově, často v zapadlých vesnicích. Již na první z nich přijely kromě místního publika desítky mladých lidí z jiných míst republiky. V současné době jde počet těchto lidí, kteří přijíždějí na koncert (který není nijak plakátován ani jakkoli jinak veřejně oznámen) často z několikasetkilometrové vzdálenosti, do stovek. Přijíždějí zcela spontánně, zprávy o koncertu dostanou často teprve den dva před jeho uskutečněním. Navíc riskují, že jedou zbytečně, některé koncerty jsou úředně zakázány teprve v posledních dnech před jejich závazně schváleným termínem.

Obdobným způsobem se sjeli mladí lidé z celé ČSSR 30. března do Rudolfova u Českých Budějovic. Přijeli na úředně povolené vystoupení; byli to převážně studenti a dělnická mládež. Chovali se zcela pokojně, všichni si totiž až příliš dobře uvědomují vratkou pozici, v níž se nacházejí jejich favorizovaná skupina The Plastic People of the Universe i oni sami. Přestože k tomu svým chováním nezažili nejmenší příčinu, přijely již v odpoledních hodinách pohotovostní policejní oddíly, které několik set účastníků koncertu zmasakrovaly. Donutily je, aby utíkali po 5 km dlouhé silnici do Českých Budějovic. Příslušníci policie do nich najížděli auty, mlátili je pendreky, vyháněli je z postranních cest a sváželi je autobusy na českobudějovické nádraží. Tam policisté v přilbách a s policejními psy naháněli účastníky koncertu do „krvavé uličky“ v podchodu pod nádražím, kde je, chlapce i dívky, bili pendreky, kopali a sráželi k zemi a pouštěli na ně psy. Podle výpovědí desítek lidí snad ještě horší než fyzické násilí byla atmosféra děsu a teroru, která na nádraží vládla. Jeden pražský lékař, který byl svědkem těchto událostí, je výstižně označil za „moderní inferno“. Z nádraží bylo více než sto účastníků koncertu eskortováno zvláštním vagonem za asistence vojska se samopaly do Prahy. Ve vlaku byli vyslýcháni a fotografováni do policejního alba.

Desítky mladých lidí byly zadrženy v Českých Budějovicích ve vazbě, odkud byli, až na několik výjimek, propuštěni teprve po dvou až třech nech. Někteří byli po zadržení ostříhání a mnozí byli fyzickým násilím a jinými způsoby nuceni, aby podepsali prohlášení, že se účastnili výtržností nebo pokusu o útok na veřejného činitele. S několika sty účastníky byly sepsány policejní protokoly, buď přímo v Českých Budějovicích nebo v dalších dnech v místech jejich bydliště. Poté na těchto lidech

ČEŠKA František nar. 7.1.1950

ČTVRTNÍK Petr nar. 11.12.1947

– kteří se provinili tím, že chtěli poslouchat jinou hudbu, než jakou do nich dnem i nocí cpou hromadné sdělovací prostředky – byly vymáhány několikasetkorunové pokuty (v průměru asi čtvrtina měsíčního platu mladého člověka, přičemž se jednalo také o desítky studentů bez nejmenších vlastních příjmů).

Ale tím hon na čarodějnice neskončil. Ředitelé všech středních škol, jejichž žáci se účastnili koncertu, dostali od policie telefonické pokyny, na jejichž podkladě někteří žáci nesměli chodit do školy až do vyřízení případu; poté byli někteří připuštěni k maturitě, jiní ne, někteří dostali snížené stupně z chování a občanské výchovy. Řada jich byla ze škol vyloučena. Někteří nebyli v důsledku své účasti na koncertě přijati ke studiu na vysoké škole. Učňové, kteří měli těsně před složením učňovské zkoušky, na jejímž podkladě jim měl být vydán výuční list, ji nesměli absolvovat a nebyli ani přijati k dalšímu studiu na střední škole. Jiné represe postihly dělnickou mládež. Účastníci koncertu byli voláni k pohovorům a řediteli závodů, kde pracují, bylo jim například vyhrožováno výpovědí, jestliže se nedají ostříhat a nepřerušují styk se skupinou The Plastic People of the Universe. Je znám případ prodavačky, která nebyla přijata do zaměstnání s odůvodněním, že se zúčastnila „fašistického“ srazu mládeže.

Na události v Rudolfově reagovaly také odbory kultury okresních národních výborů Jihočeského kraje, takto kupř. dne 15. května 1974 ONV v Táboře ve zvláštním přípisu adresovaném všem MěstNV a MNV v okrese, Okresnímu výboru NF, Okresní odborové radě a Okresnímu výboru SSM: „Taneční, beatové, westernové a kytarové skupiny jsou oprávněny vystupovat na veřejnosti za předpokladu dodržení podmínek, které jsou uvedeny na druhé straně Pověření jako jeho nedílná součást. Pro Vaši informaci uvádíme tyto podmínky:

1. Všichni členové souboru jsou povinni být oblečení v čistém, nepoškozeném a vyžehleném oděvu, při produkci bez svrchního oděvu (tzn. silonové, kožeštinové, kožené a jiné bundy jsou nepřipustné), dále je nepřipustné vystupovat ve sportovní obuvi (kecky, tenisky, maratonky, holinky, turistická obuv apod.).
2. Všichni členové jsou povinni mít čistý, upravený a krátce zastřižený účes.
3. Používání anglických textů omezit na nejmenší míru.
4. Vlastní texty skladeb uvádět až po konzultaci s Okresním kulturním střediskem v Táboře.
5. Zvukovou aparaturu seřadit tak, aby nedocházelo ke zkreslení zvuku předimenzováním reproduktorů.
6. Při vystoupení na otevřeném prostranství přizpůsobit sílu zvuku dle podmínek prostředí a okolí.
7. V případě, že jsou porušeny společenské normy akce, je hudba povinna přerušit produkci do obnovení pořádku.
8. Bude-li zjištěno, že tyto podmínky a ustanovení vyhl. 112/60 Sb. nejsou dodržovány, odejme odbor kultury ONV v Táboře pověření k účinkování.

Oficiální místa – ačkoliv v hromadných sdělovacích prostředcích nebyla o událostech 30. března ani zmínka – šíří ústními kanály. nejneuvěřitelnější pomluvy, jimiž se snaží zákrok policie zdůvodnit. Na školení učitelů Jihočeského kraje jim krajský inspektor sdělil, že účastníci koncertu svázali hospodského, sami si čepovali pivo a všichni tancovali v sále nazí. Příslušníkům policie v Táboře, kteří zasahovali na budějovickém náměstí, bylo sděleno, že se účastníci koncertu svlékali do naha, trhali si šaty a hráli hru, kdo z nich naváže nejdelsí pruh. Podle jiné oficiální ústní verze vystupovala skupina v uniformách SS. Do bubnu se bubnovalo chcíplými krysami. Na pódiu bylo zařízeno několik kohoutů. Sralo se na společnou hromadu v koutě sálu. V sále byla prováděna skupinová soulož. V pravé poledne byl u kašny na českobudějovickém náměstí ušlapán příslušník Veřejné bezpečnosti. Na MNV v Rudolfově došly výhrůžné dopisy od vlasatců, že se za rok vrátí a pomstí. Pozoruhodné je, že nic z těchto pomluv se neobjevilo před soudem, před nímž stálo v červenci 1974 7 účastníků koncertu.

Byli to: 24 letý zedník, obžalovaný z výtržnosti za to, že pronesl při zákroku policie výrok „Tak tohle má být ta svoboda!“+ byl odsouzen na 8 měsíců nepodmíněně. 21 letý stavební dělník, který se v parku líbal a osahával s dívkou (za což zaplatil již předtím pokutu a byl propuštěn) a večer na náměstí komentoval „urážlivými výroky“ jednání policie, která bila pendrekem do obličeje mladou dívku+ byl odsouzen na 14 měsíců nepodmíněně. 19 letá studentka, obžalovaná z útoku na veřejného činitele (na útěku z Rudolfova se jí rozvázala tkanička u boty; sehnula se a dostala pendrekem přes hlavu a řekla: „Gestapo!“; na místě se omluvila příslušníkovi VB, který ji udeřil a znovu se mu omluvila na policii i před soudem; odsouzena na 7 měsíců podmíněně na zkušební

dobu tří let; vyloučena ze školy – za rok měla maturovat. 25. letý dělník, který posměšně opakoval „přinejmenším jednu výzvu“ policie; byl odsouzen na 5 měsíců nepodmíněně. 22 letý automechanik, který neprovedl vůbec nic – pouze „neuposlechl“ výzvy policie k opuštění Českých Budějovic do 20.00 hod. – výzvy, která je nezákonná a kterou ani uposlechnout nemohl – vlak na Prahu odjížděl ve 21.20 hod.; byl osvobozen a předán k projednání národnímu výboru. 18 letá pomocná síla ve zdravotnictví, obžalovaná z výtržnictví za líbání a osahávání s hochem v parku; odsouzena na 7 měsíců podmíněně na zkušební dobu dva a půl roku. 23. letá prodavačka, obžalovaná z útoku na veřejného činitele (když už nemohla vydržet pohled na řádění policie na nádraží, přistoupila k jednomu příslušníkovi VB a řekla mu: „Prosím vás, udělejte něco! Vždyť ti lidé nic neprovedli, přijeli jenom poslouchat hudbu!“); odsouzena na 3 měsíce podmíněně na dobu jednoho roku.

Hysterickou atmosféru „soudu“, zaujatý senát, který slovně napadal obžalované i svědky, označoval je za luzu a spodinu společnosti (pozoruhodné je, že otec jedné obžalované je příslušníkem ozbrojených sil, otec další příslušníkem ministerstva vnitra v důchodu), nelze slovně přesvědčivě vylíčit. Je lépe omezit se na konstatování, že ilustrovala stav, v němž jsou synonymy učiněny termíny moc a právo. Odvolací soud v říjnu 1974 rozsudky potvrdil – vyjma jednoho 24 letý zedník), který vrátil okresnímu soudu k došetření.

Proces v Českých Budějovicích měl zřejmě být exemplární výstrahou pro publikum hudební skupiny The Plastic People of the Universe, když ji samotnou se nepodařilo od činnosti odradit nepřetržitými represáliemi mírnějších forem. Je otázkou, zda příští úder nebude namířen přímo proti ní. Ale ať už to dopadne jakkoliv, již dnes není těžké uhodnout, jaký vliv bude mít budějovický masakr a jeho dozvuky na smýšlení značné části mladé generace v ČSSR a její postoj k těm, kde o k němu dali pokyn. Lze-li lidem u moci přisuzovat tak lidský cit, jako je lítost, možná, že toho litují již nyní. Ale je pozdě plakat nad rozlitym mlékem.

Jarča Kukalová a Jarda Kukal v „ eskorťním vagonu“

foto: SNB

Vyhodnocení událostí v souvislosti s rušením veřejného pořádku v restauraci Na Americe v Rudolfově a v Českých Budějovicích

V restauraci Na Americe v Rudolfově, okres České Budějovice, jsou téměř pravidelně pořádány čaje. Vedoucím provozovny je Petr Kobylka, nar. 1947, provozovatel je Lidové Spotřební Družstvo Jednota České Budějovice se sídlem v Týně nad Vltavou.

Při čajích účinkovala hudba Infinitas (Nekonečno) z Českých Budějovic, jejímž vedoucím je Tomáš Halla, nar. 1954, zaměstnanec Československého rozhlasu v Českých Budějovicích. Manažerem skupiny je Petr Šerý, studující pedagogické fakulty v Českých Budějovicích. K vystupování mají povolení Okresního kulturního střediska České Budějovice.

Tato hudba účinkovala při zábavě dne 29. 3. 1974 od 19,00 do 22,30 hod. Během zábavy nedošlo k rušivým jevům.

Dne 30. 3. 1974 v odpoledních hodinách se začali občané z Rudolfova obracet na předsedu komise pro ochranu veřejného pořádku Václava Holoubka s tím, že v restauraci Na Americe je velké soustředění mladých lidí ustrojených do trampských oděvů, špinavých, většinou tzv. Mániček, z nichž část byla v podnapilém stavu. Povalovali se kolem restaurace. Občané si stěžovali, že ve skupinkách chodili po Rudolfově i v noci z 29. na 30. 3. 1974, tloukli na okna, jednomu staršímu občanu odcizili klobouk, vysmívali se mu a tropili jiné výtržnosti. Dva členové KOPV navštívili předsedu MěNV Rudolfov s. Ludvíka Korandu a žádali, aby zábava byla zrušena. Předseda událost sdělil OOVV [Obvodní oddělení Veřejné bezpečnosti] Suché Vrbné, kde vykonával stálou službu nstržm. Zdeněk Bendl, který na sdělení operativně nereagoval. Předseda KOPV pak telefonicky vyrozuměl stálou službu OVB České Budějovice a s. Koranda ještě telefonoval stálé službě SVB, odkud dostal odpověď, že na místo přijedou orgánové VB.

Do 20 minut byla z OVB České Budějovice vyslána patnáctičlenná skupina, vedená zástupcem náčelníka pro PVP kpt. Františkem Hlávkou. Jednalo se o orgány VB ze všech služeb, kteří v uvedené době byli ve službě.

Na místě byla skupina očekávána funkcionáři MěNV a dvěma orgány z OOVV Suché Vrbné. Vedoucí skupiny kpt. Hlávka s funkcionáři NV se dostavili do sálu restaurace, kde účinkovala hudba Plastic People of Universe z Prahy a požádali jejího vedoucího, Františka Šimáka, nar. 1950, zaměstnance Úklidu hl. m. Prahy, o předložení povolení k vystupování, které tento nepředložil s tím, že jim bude doručeno až ve večerních hodinách. Bylo zjištěno, že povolení nemají, neboť již v odpoledních hodinách žádali o zapůjčení povolení Tomáše Hallu, vedoucího souboru Infinitas. Přitom bylo zjištěno, že se skupinou Plastic People zde účinkovala další hudba z Prahy pod názvem DG 307.

Při příchodu bylo v sále 380 mladých lidí (dle vstupenek) a nezjištěný počet jich byl kolem objektu. Hudba hrála divoké hlasité skladby, přičemž někteří hudebníci stáli i na stolech. Dva až čtyři páry tančily výstřední tance.

Vzhledem k tomu, že soubor neměl povolení k vystupování, byl vedoucí vyzván, aby sdělil přítomným, že z těchto důvodů se nebude v zábavě pokračovat a požádal, aby opustili sál. Po výzvě začali sál skutečně opouštět a nedošlo k žádné výtržnosti.

Účastníci se pak shromáždili před restaurací a zdráhali se odejít. Odešla jen nepatrná část. Po výzvě k rozchodu začali vykřikovat: "Co je to za demokracii? Kdo nám vrátí vstupné?" Na orgány VB křičeli: "Vy Gestapáci, Vy kurvy! My Vám to ukážem, zopakujem rok 1968!" Svědecky bylo zjištěno, že vykřikovali: "Sieg Heil!"

Na základě situace byla výzva opakována a protože se zdráhali rozejít, byly použity klaksony služebních aut a orgánové v rojnici tlačili dav na silnici.

PYŠNÝ Jan nar. 22.8.1953

JANEČEK Roman nar. 16.6.1949

Při zákroku dál orgány VB uráželi a podráželi jim nohy (stoličky). Během doby, kdy byl dav vytlačován, došlo všemi orgány VB k použití obušku a KASRU, bez následků na zdraví. Na druhé straně jeden příslušník VB utrpěl zranění na ruce a na noze a poškození stejnokroje. Shromáždění byli několikrát vyzváni k rozchodu, upozorněni, aby náhradu za vstupné žádali na organizaci Jednota a seznámeni s odjezdy vlaků, neboť přítomní mladí muži a dívky byli převážně z jiných krajů, např. z Prahy, Ostravy, Karlových Varů, Plzně, Tachova apod. Velká část byla vytlačena na nádraží ČSD, ČSAD a někteří se ve skupinkách rozutekli do polí. Později byly zjištěny početné skupiny v pohostinských provozovnách v krajském městě. Příslušnými funkcionáři byl dán pokyn, aby je zde nebytovávali, odmítali je obsloužit a vykázali je z podniků.

Rovněž na nádraží docházelo k rušení veřejného pořádku, zejména vykřikováním apod. Velká část odjela dvěma vlaky směrem na Prahu a 1 vlakem na Plzeň. Vzhledem k jejich chování byly do vlaků veleny hlídky VB se služebními psy, neboť byla vyžádána posila ze ŠPO v Lišově, kde probíhá školení příslušníků-psovodů VB.

V Táboře bylo kontrolováno a zjištěno 137 trampů, kteří byli v Rudolfově. V Písku bylo perlustrováno 11 osob. Byly vyrozuměny všechny útvary VB, kudy vlaky projížděly a na konečných stanicích.

Přes prováděná opatření se po Českých Budějovicích a v okolí pohybovaly skupinky mladých, kteří neodjeli. Jedna skupina zastavila dne 31. 3. 1974 v 4,40 hod. autobus, který řídil Pavel Topinka, nar. 1943. Jeden vstoupil do autobusu a žádal peníze. Řidič ho kopl do žaludku, zavřel a odjel. Skupina nebyla dopadena

Při vytěžování předvedených se nepodařilo prokázat, kým byla akce organizována. Většina uvádí, že od kamarádů se dozvěděli, že uvedená hudba bude v Rudolfově účinkovat. Jeden z přítomných uvedl, že v Praze měla vyvěsit plakáty nezjištěná dívka s přezdívkou "Syfilinda". Její totožnost se zatím nepodařilo zjistit.

V Českých Budějovicích byly vyvěšeny plakáty Petrem Čtvrtníkem, nar. 1947 pomocný dělník Koh-i-noor, který údajně do Českých Budějovic pozval hudební skupiny z Prahy. Byl přítomen v restauraci a údajně vykonával funkci pořadatele.

Při prováděném opatření bylo na útvary VB předvedeno 105 osob. Z toho na OVB a OOVB České Budějovice 83, ŽOVB České Budějovice 7, OOVB Suché Vrbné 4, OOVB Trhové Sviny 5, OOVB Hluboká nad Vltavou 4 a OOVB Zliv 2 osoby.

Z uvedeného počtu bylo dle § 76 trestního řádu 39 osob zadrženo a předáno do NVÚ MS České Budějovice. Z toho 2 osoby byly propuštěny.

Pokud jde o charakteristiku zadržovaných osob, jedná se o všechny profese - studující gymnázií, škol různých technických směrů, dělníky a jiná povolání. Jen nepatrně převažují studující.

Organizátoři z Českých Budějovic jsou převážně osoby s negativním poměrem ke zřízení, propagující západní styl života.

Např. Tomáš Halla, praktikant VŠ technické v Praze, pochází z živnostenské rodiny. Jeho sestra studuje filosofickou fakultu, otec je akademickým malířem - grafikem (svobodné povolání), matka učí na LŠU v Českých Budějovicích. Otec byl aktivním funkcionářem KAN v Českých Budějovicích.

Další organizátor, Ganz Jiří, nar. 1928, pochází rovněž z živnostenské rodiny. Rodiče vlastnili sběrnou starého železa. Za doby nesvobody měli německé stání občanství. Sám Jiří Ganz udržuje podezřelé styky s atašé USA z Prahy. Schází se u něj mladí lidé, propaguje západní hudbu.

Petr Čtvrtník je zaměstnán v n. p. Gama. Rovněž udržuje styky s cizinci, propaguje západní hudbu i způsob života. Je podezřelý z valutových machinací.

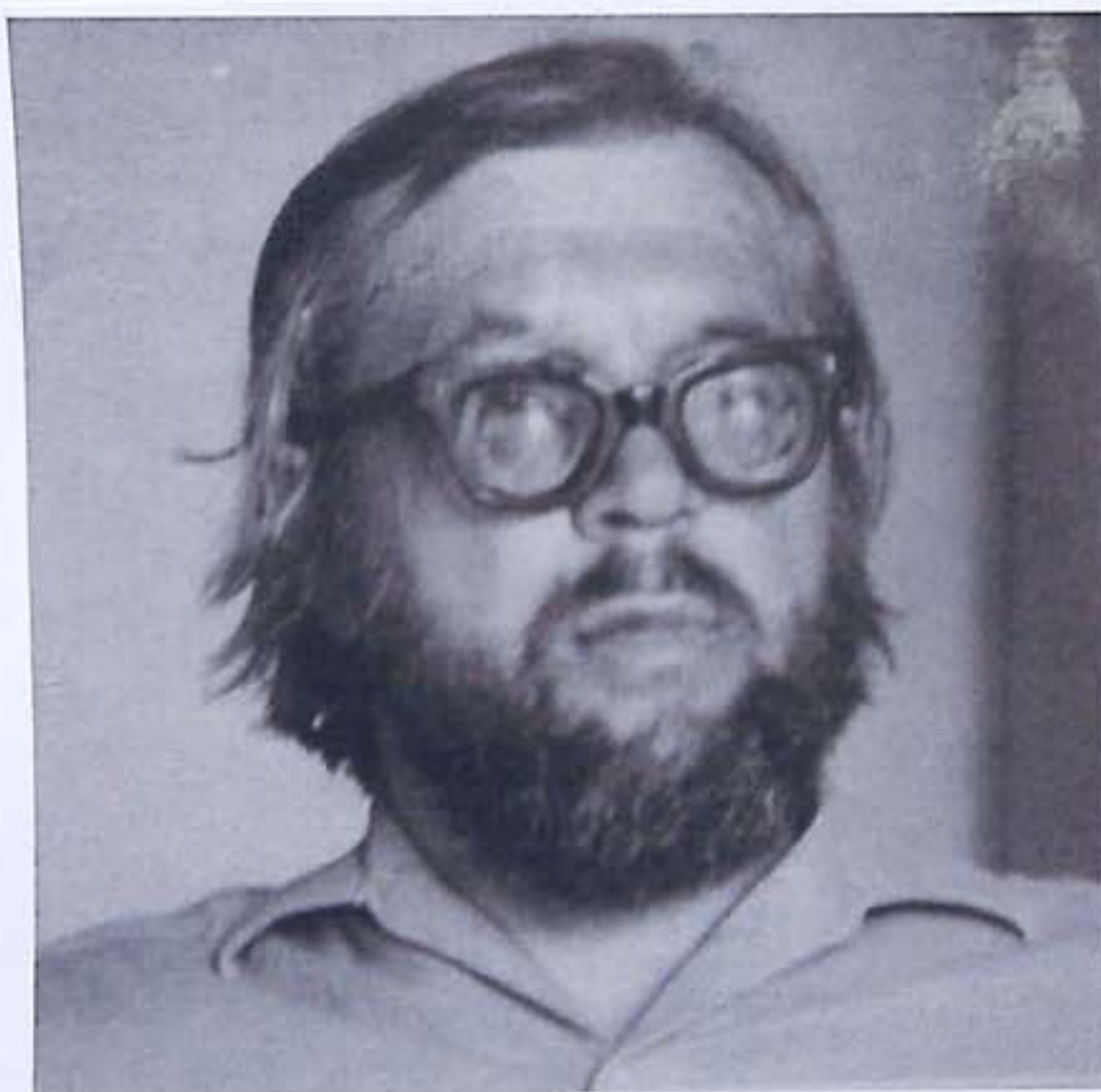
Prováděná opatření byla organizována dle dohody a rozhodnutí náčelníka KS SNB, náčelníka SVB a politických funkcionářů. Na OVB České Budějovice byl při prováděných úkonech přítomen okresní prokurátor JUDr. Dědek a vedoucí tajemník OV KSČ.

Během dne 31. 3. 1974 byly všechny zadržené osoby protokolárně vyslechnuty. V současné době se provádí vyhodnocování všech získaných materiálů. Došetřují se další osoby i formou dožádání jiným útvarům VB s cílem získat další podklady o závadném chování a soustředování mladých v uvedeném podniku, i k celému jejich vystupování během zákroku. Do současné doby bylo provedeno dožádání na 136 osob.

Zákroky k zamezení rušení veřejného pořádku v obci Rudolfovo i na nádraží v Českých Budějovicích, byly občany kladně hodnoceny

Někteří občané poskytli orgánům VB i přímou pomoc. Pouze jedna pracovnice v kiosku na nádraží ČSD v Českých Budějovicích měla k zákroku určité výhrady.

náčelník správy VB plk. Mach

Jiří Gans

V červenci 1976 byl vzat do vazby a v únoru 1977 byl odsouzen podle § 105 za vyzvědačství k 15ti rokům odnětí svobody ve III nápravné skupině

Napište vaše vzpomínky na budějovické události

V rámci projektu historie českého undergroundu bychom chtěli shromáždit co možná nejvíce příběhů účastníků budějovických událostí okolo 30. března 1974. Tak aby tak mohl vzniknout plastičtější obraz, čímž by byly odstraněny mýty a pověsti, které šíří například bývalí příslušníci, kteří v Rudolfově zasahovali. Vaše svědectví může být podkladem pro komplexní zhodnocení případu a v některých případech i pro trestně právní posouzení. Z těchto důvodů bychom si přáli, aby měly vaše texty do jisté míry shodnou strukturu, a proto nabízím jakýsi „dotazník“ podle kterého můžete postupovat.

- **příjezd** - odkud, jakým dopravním prostředkem, datum, přibližný čas, v jak velké skupině,
- **před koncertem** – hospoda, náměstí, okolí hospody „Na Americe“ atd.,
- **koncert** – zda jste byl(a) v sále, co jste uvnitř viděl(a), slyšel(a) atd.,
- **zásah VB** – jak jste přišel(a) do kontaktu s příslušníky bezpečnostních složek, obušky, kasr, psi, případná zranění, eskorta, ponižování, hrubé výroky na vaši adresu atd.,
- **následný postih** – vazba, pokuta, vyhození ze školy, problémy v zaměstnání atd.
- **celkový dojem**

Tyto vzpomínky bude Ústav pro studium totalitních režimů shromažďovat ať už v elektronické nebo písemné podobě na elektronické adrese:

frantisek.starek@ustrcr.cz

nebo na poštovní adrese:

František Stárek
Ústav pro studium totalitních režimů
Siwecova 2
130 00 Praha 3

PAPEŽOVÁ Marcela

PAPEŽ Zdeněk
11 7 1952

KARAS Vlastimil

VOKATÝ Zdeněk

Správa StB České Budějovice
2.odbor 3.oddělení

1. 4. 1974

Záznam:

Dne 29. 3. 1974, po mém návratu ze služby asi v 9,00 hod., mi volal s. mjr. Cepák a sděloval mi výsledky průzkumu, které prováděl u agentury , "D" sítě a aktivu kolem zdražení benzínu. Výsledky uvedeného vytěžování byly negativní. Dále mi s. mjr. Cepák sdělil, že byl upozorněn uvedeným aktivem, že do Českých Budějovic se sjeli chuligáni z celé republiky, konkrétně na nádraží, že je jich přes 200 a ostatní se nachází v hostincích v Č. Budějovicích, sám že viděl několik skupin, že jsou otrhaní, zarostlí, pomalovaní, že nemají peníze, domáhají se obsluhy u personálu restaurací. Sám osobně tuto záležitost prověřoval v Masných krámech a bylo mu personálem a vrchním řečeno, že se domáhají obsluhy a na zaplacení, že nemají. Po tomto sdělení s. Cepáka se vrátila moje manželka z města a uvedenou skutečnost mi potvrdila s tím, že jsou jich plné Budějovice. K uvedené záležitosti jsem hovořil se svým synem, který mi potvrdil, že už od pátku jsou tito lidé za Rudolfovem na t. zv. Americe, kde mají své kapely a od pátku, že tam vystupují. Řekl mi rovněž, že se tam byl v pátek večer podívat a pro velké množství chuligánů, že odtud odešel. Rovněž mi potvrdil, že se tam hovořilo o tom, že za těmito kapelami se sjeli chuligáni hlavně z Prahy a jiných míst.

Po této informaci jsem telefonicky mezi 9,00 a 10,00 hod. vyznamoval dozorčího KS-SNB, kterému jsem v podstatě sdělil, co je uvedeno v záznamu a doporučil jsem mu, aby o věci informoval S-VB a O-VB. Dozorčí mé sdělení vzal na vědomí a sdělil mi, že bude informovat příslušné útvary. Můj telefonický rozhovor s dozorčím může potvrdit moje manželka a dále uvedené zjištění může potvrdit mjr. Cepák, který mě o uvedeném informoval.

mjr. Fr. Kovářik